

Cirkulæreskrivelse om statsamternes-Familieretshuset mulighed for at få assistance i familieretlige sager fra danske ambassader og andre repræsentationer

Familieretshuset harFamiliestyrelsen har på baggrund af en henvendelse fra Statsamtet Vestsjælland anmodet Udenrigsministeriet om en udtalelse om statsamternes mulighed for at få assistance i familieretlige sager fra danske ambassader og andre repræsentationer.

Udenrigstjenestens borgerserviceydelser er reguleret i bekendtgørelse nr. 1513 af 14. december 2018 om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten. Udgangspunktet i bekendtgørelsen er, at rekvirenten skal betale for de borgerserviceydelser, som udføres af udenrigstjenesten.

Til bekendtgørelsen hører vejledning nr. 10100 af 21. december 2018 til bekendtgørelse om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten. Følgende fremgår af punkt 4 i denne vejledning:

”Statsforvaltningen [Familieretshuset] vil være undtaget fra betalingspligten i egne sager om fx separation og skilsmisse, adoption og faderskab. Hvis sagerne er rekvireret af en kommune, er de imidlertid omfattet af betalingspligten. Sager om fx inddrivelse af børnebidrag og skat er derfor omfattet af betalingspligten, selv om de modtages fra en statsforvaltning [Familieretshuset] eller en anden statslig myndighed, da sagerne reelt hidrører fra en kommunal- eller en regionsmyndighed.”

I den konkrete separationssag anmodede statsamtet ambassaden i Bern om bistand til afholdelse af vilkårsforhandling med den ene ægtefælle, der var bosat i Schweiz. Ambassaden meddelte statsamtet, at de fremsendte dokumenter skulle oversættes, inden den pågældende part blev indkaldt til møde på ambassaden. Ambassaden afviste at påtage at oversætte de fremsendte dokumenter.

Udenrigsministeriet har redegjort således for de problemer, som sagen rejser:

”Spørgsmål om gebyrer: Danske repræsentationers service over for statsamtene i familieretlige sager

Idet henvises til Familiestyrelsens brev af 13. april 2005, Deres j.nr. 03-5019-00026, hvormed Styrelsen på baggrund af en konkret sag mellem Statsamtet Vestsjælland og ambassaden i Bern udbeder sig en nærmere afklaring af spørgsmålet om, hvilke (betalingsfri) ydelser statsamtene kan påregne fra de danske repræsentationer i familieretlige sager, skal Udenrigsministeriet meddele som følger:

Grundlæggende element i Udenrigsministeriets betalingsordning, kap. 1 Borgerservice, der er hjemlet i Bekendtgørelse nr. 917 af 9. september 2004 om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten, er, at en given rekvirent skal betale for de borgerserviceydelser, som udføres af Udenrigsministeriet samt de udsendte og honorære repræsentationer. I Vejledningen til betalingsordningen, afsnit A, pkt. 2 a, er en række offentlige instanser, herunder statsamtene, imidlertid generelt undtaget for denne betalingspligt. Dette indebærer som anført i Vejledningen, at der ikke skal opkræves betaling i ægteskabs-, faderskabs-, adoptions- eller asylsager, når disse modtages fra statslige myndigheder.

Den betalingsfri ydelse, som udføres for de nævnte instanserFamilieretshuset, indebærer i praksis, at repræsentationen bistår og yder sagsbehandling til den rekvirerende danske myndighed ved eksempelvis

efter anmodning at indkalde relevante parter til vilkårsforhandlinger på repræsentationen, deltagelse i disse møder samt afrapportering herfra til ressortmyndigheden Familieretshuset. Endvidere kan repræsentationerne på vegne af den rekvirerende danske myndighed tage kontakt til stedlige myndigheder og organisationer med henblik på afklaring af forskellige lokale forhold.

Repræsentationerne kan derimod ikke betragtes som en statslig translærtjeneste. Følgende fremgår Det følger således af punkt 3.5 i vejledning til bekendtgørelse om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten:

”Som udgangspunkt skal borgeren selv foranstalte oversættelser. For så vidt angår mindre oversættelser af rutine- eller bagatelmæssig art kan en repræsentation undtagelsesvis foretage denne oversættelse. Borgeren vil for disse oversættelser (kørekort, dåbsattester o. lign.) skulle betale et gebyr på 245 kr. pr. dokument.

Gebyret for legaliseringer, attestationer og verifikationspåtegninger er 200 kr. pr. underskrift, forudsat tjenestehandlingen ikke indebærer sagsbehandling. Er der sagsbehandling forbundet med ydelsen, opkræves borgeren i stedet 970 kr. pr. påbegyndt time. Sagsbehandling kan fortolkes bredt.”

Der henvises i øvrigt til vejledning til bekendtgørelse om betaling for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten.

Børne- og Socialministeriet, den xx
Carina Fogt-Nielsen

~~Vejledningens afsnit B, pkt. c, at oversættelser i princippet bør udfærdiges af rekvirenten selv, eller også bør rekvirenten henvises til at søge opgaven løst andetsteds, samt at ikke oversatte sagsakter efter omstændighederne vil kunne returneres med anmodning om, at oversættelse foretages i Danmark, for repræsentationen foretager den ønskede sagsbehandling. Repræsentationerne har dog mulighed for at foretage oversættelse af mindre standarddokumenter så som kørekort, dåbsattester o.l. For denne ydelse opkræves kr. 160,00 pr. dokument, jfr. Betalingsordningens § 5, stk.1.~~

~~Ligeledes gælder i medfør af Vejledningens afsnit A, pkt. 2 b, at udlæg altid skal godtgøres af rekvirenten, uanset om bistanden er belagt med gebyr, timetakst eller ej. Det betyder eksempelvis, at dersom et statsamt anmoder en repræsentation om at indhente et responsum om en given retstilstand eller forhold, vil det pågældende statsamt skulle refundere repræsentationens faktiske udgifter til advokat eller anden fagspecialist. Inden en sådan opgave iværksættes, forventes repræsentationen over for rekvirenten at fremsætte skriftligt tilbud over udgifterne forbundet med opgaven.”~~

~~Familiestyrelsen kan henholde sig hertil.~~

~~Det bemærkes, at Udenrigsministeriets betalingsordning findes på Udenrigsministeriets hjemmeside www.um.dk.~~

~~Familiestyrelsen, den 27. juni 2005~~

~~Lars Thøgersen~~